

Vergaderjaar 2000–2001

26 301

Lidmaatschap Veiligheidsraad

Nr. 35

BRIEF VAN DE MINISTER VAN BUITENLANDSE ZAKEN

Aan de Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

Den Haag, 29 januari 2001

Hierbij bied ik u mede namens de Minister voor Ontwikkelingssamenwerking een verslag aan over de werkzaamheden van de Veiligheidsraad in de maand december 2000.

Samenvatting

Het voorzitterschap van de Veiligheidsraad was in december, de laatste maand van het Nederlands lidmaatschap, in handen van de Russische Federatie.

De Raad besteedde ruimschoots aandacht aan Afrika. In briefings kwamen onder meer de zorgelijke situaties in Burundi, de Democratische Republiek Congo, Guinee en Liberia aan de orde. Een speciale bijeenkomst was gewijd aan de samenhang tussen conflicten in het gebied van de Grote Meren.

De mandaten van MONUC (Democratische Republiek Congo) en UNAMSIL (Sierra Leone) werden met zes maanden verlengd.

Het vredesakkoord dat Ethiopië en Eritrea ondertekenden op 12 december was een belangrijke stap in het vredesproces. De Secretaris-Generaal onderstreepte in een verklaring het belang van de door Nederland voorgestelde vertrouwenwekkende maatregelen. Een Amerikaanse ontwerp-resolutie, waarin werd gepleit voor opheffing van het wapenembargo, is mede als gevolg van Nederlandse inspanningen in december niet in stemming gebracht.

De leden van de Raad veroordeelden het geweld in de Ground Safety Zone in Kosovo en riepen op tot een dialoog tussen alle betrokken partijen.

Voorts waren er briefings over Bosnië-Herzegovina, Chernobyl, HIV/AIDS en de bestrijding van internationaal terrorisme. De Raad nam resoluties

aan inzake het olie-voor-voedsel-programma voor Irak en de uitbreiding van sancties tegen het Talibanregime in Afghanistan.

Afrika

Burundi

Tijdens een briefing voor de Veiligheidsraad op 22 december over de situatie in Burundi deelde Onder-Secretaris-Generaal Prendergast mee dat de Implementation Monitoring Commission (IMC) onder leiding van de Speciale Vertegenwoordiger Dinka in Arusha bijeen was gekomen. Partijen bleven van mening verschillen over het tijdschema voor de implementatie van het akkoord en de transitieperiode. Prendergast deelde mee dat de FDD¹ noch de FNL² tot op heden het vredesakkoord hadden ondertekend. Oud-president Mandela zou opnieuw proberen de partijen tot andere gedachten te brengen.

Prendergast noemde de donorconferentie in Parijs, waar meer dan 400 miljoen dollar aan hulp was toegezegd, een groot succes. Nederland verwelkomde de uitkomst van de donorconferentie waaruit de bereidheid van de internationale gemeenschap bleek om Burundi te helpen. Met verwijzing naar de uitspraak van de Minister voor Ontwikkelingssamenwerking op 29 november in de Raad, namelijk dat Nederland niet zal toelaten dat DDR programma's in Afrika niet van start kunnen gaan door geldgebrek, verklaarde Ambassadeur Van Walsum dat Nederland gereed is het DDR-programma in Burundi financieel te ondersteunen, waarbij de betrokkenheid van de Wereldbank bij de opzet van zo'n programma essentieel is.

In een persverklaring werden alle partijen nogmaals opgeroepen het geweld te staken en zich achter het Arusha-akkoord te scharen.

Democratische Republiek Congo

De Speciale Vertegenwoordiger van de Secretaris-Generaal Morjane verzorgde op 8 december een briefing voor de Raad over de situatie in de Democratische Republiek Congo (DRC) en de rol van MONUC. De militaire situatie bleef gespannen. Met name in het zuidoosten, langs de grens met Zambia, zouden volgens berichten van MONUC zware gevechten gaande zijn. Volgens Morjane droeg MONUC wel degelijk bij aan het verminderen van geweld en vervulde de missie ook een belangrijke taak op humanitair gebied. Morjane erkende dat het vredesproces in grote moeilijkheden verkeerde, maar hij vond dat het antwoord niet een volledige terugtrekking door de VN moest zijn. Hij deed een oproep aan de partijen om de gevechten te staken en tenminste tijdens de kerstperiode een bestand in acht te nemen.

Tijdens de discussie bleek dat de aanbeveling van de Secretaris-Generaal om het mandaat van MONUC met zes maanden te verlengen brede steun genoot. Nederland verwelkomde een actievere rol van de VN in de intercongolese dialoog.

Op 14 december aanvaardde de Raad de resolutie inzake de verlenging van het mandaat van MONUC tot 15 juni 2001.

Op 22 december verzorgde Onder-Secretaris-Generaal Guéhenno een briefing voor de Raad. De Raad aanvaardde zijn voorstel om de oproep van Morjane tot een staakt-het-vuren middels een persverklaring te ondersteunen. In consultaties volgend op deze briefing werd overeengekomen

¹ Forces for the Defence of Democracy.

² Front for National Liberation.

dat de Russische voorzitter Lavrov gesprekken zou voeren met de Permanente Vertegenwoordigers van Rwanda en Oeganda, waarbij hij namens de Veiligheidsraad recente schendingen van het staakt-het-vuren aan de orde zou stellen. In informele consultaties op 28 december berichtte Lavrov de Raad dat de Rwandese Permanent Vertegenwoordiger had ontkend dat er sprake was van offensieve handelingen van de zijde van Rwanda. De Oegandese Permanent Vertegenwoordiger was niet beschikbaar geweest. In een persverklaring riep de Raad Rwanda en Oeganda en alle andere betrokken partijen op de gevechten te staken en hun troepen onmiddellijk terug te trekken conform de afspraken van het Lusaka akkoord.

Ethiopië/Eritrea

De Secretaris-Generaal deed op 15 december de Raad verslag van zijn bezoek aan Ethiopië en Eritrea. Hij bedankte de troepenleveranciers van UNMEE voor hun inspanningen tot een snelle ontplooiing van de operatie te komen.

De Secretaris-Generaal had de ondertekening van het vredesakkoord op 12 december bijgewoond en noemde dit een historische stap, die beide landen aanzienlijk dichterbij vrede had gebracht. In de overeenkomst zeggen de landen toe de vijandelijkheden te zullen staken en de bepalingen van de staakt-het-vuren overeenkomst van 18 juni te respecteren en te implementeren. Daarnaast zijn zij overeengekomen inzake twee centrale twistpunten, te weten demarcatie van de grens en compensatie, twee onafhankelijke internationale commissies op te richten met als zetel Den Haag. Hij onderstreepte het belang van vertrouwenwekkende maatregelen, met name op humanitair gebied, zoals door Nederland voorgesteld

Nederland verwelkomde het vredesakkoord, dat als een belangrijke stap in het vredesproces kon worden beschouwd.

Opheffing van het wapenembargo behoorde volgens Nederland nog niet aan de orde te zijn. Het vredesakkoord was een belangrijke stap op weg naar een duurzame vrede, maar het wantrouwen tussen de partijen was nog zeer groot, de vredesregeling moest nog worden geïmplementeerd en het resultaat aanvaard. Daarnaast zouden Ethiopië en Eritrea thans prioriteit moeten geven aan wederopbouw en ontwikkeling en niet aan hernieuwde hoge defensie-uitgaven.

Een Amerikaanse ontwerpresolutie waarin onder meer opheffing van het wapenembargo werd voorgesteld, is in december, mede door Nederlandse inspanningen niet in stemming gebracht.

Grote Meren

Op 7 december vond in de Veiligheidsraad een discussie plaats over de samenhang tussen de conflicten in het gebied van de Grote Meren.

Onder-Secretaris-Generaal Prendergast onderstreepte de noodzaak van een regionale aanpak bij het oplossen van de conflicten rond de Grote Meren. De conflicten hadden dezelfde oorzaken en kenmerken: etnische tegenstellingen, grote stromen vluchtelingen, gewapende groepen en rebellen, gebrek aan interne dialoog, aan democratisering en aan legitiem bestuur.

De Speciale Vertegenwoordiger voor de Grote Meren, Berhanu Dinka, stelde in zijn briefing dat zowel de interne aspecten van de conflicten (democratisering, nationale dialoog) als de externe factor (het militaire conflict met andere landen) onderdeel van het vredesproces moesten uitmaken. Nederland steunde dit volmondig.

Het Franse idee voor een internationale conferentie voor de Grote Meren kreeg steun.

Onder-Secretaris-Generaal Prendergast gaf op 11 december een briefing over hernieuwde aanvallen in het grensgebied tussen Guinee en Liberia. Vanuit Liberia vonden regelmatig aanvallen van rebellen plaats in het grensgebied van Guinee, waarbij volgens VN-schatting in de afgelopen tijd 700 tot 1000 doden waren gevallen en nieuwe vluchtelingenstromen op gang waren gekomen. De Secretaris-Generaal had zijn Speciale vertegenwoordiger Adeniji verzocht om samen met ECOWAS te bezien op welke wijze de gewelddadige en gevaarlijke situatie kon worden gekeerd.

Op 18 december verzorgde Prendergast opnieuw een briefing over Guinee. Hij benadrukte vooral de negatieve effecten van de gewelddadige botsingen langs de grens op de lokale bevolking en op de grote groepen vluchtelingen die in het grensgebied wonen. De situatie voor de Sierra Leoonse vluchtelingen was zo ernstig geworden, dat velen nu probeerden naar Sierra Leone terug te keren, ondanks de instabiele situatie aldaar. Prendergast stelde dat het van belang was om te proberen de leiders van Liberia, Guinee en Sierra Leone zo spoedig mogelijk om de tafel te krijgen, waartoe ook de Veiligheidsraad diplomatieke druk zou kunnen uitoefenen. Tevens dreigde het gevaar dat de lokale bevolking zich steeds feller tegen de vluchtelingen zou gaan afzetten, die zij in toenemende mate als onwelkome indringers beschouwden.

In de Nederlandse interventie is naar aanleiding van het voorstel voor een ECOWAS interposition force de suggestie van de voormalige Hoge Commissaris voor de Vluchtelingen, mevrouw Ogata in herinnering geroepen dat, vanwege de grensoverschrijdende aspecten van het vluchtelingenprobleem en de tendens van regionalisering van conflicten, een vredesmacht grensoverschrijdend zou moeten kunnen werken.

Sierra Leone

Onder Secretaris-Generaal Guéhenno introduceerde op 21 december het rapport van de Secretaris-Generaal inzake de vredesoperatie in Sierra Leone, UNAMSIL.

De situatie in Sierra Leone was, volgens Guehenno, tamelijk rustig, maar de RUF leek deze kalmte te gebruiken om operaties elders uit te voeren, met name langs de grens met Guinee.

Guéhenno deelde mee dat de bijeenkomst van ECOWAS in Bamako op 15 en 16 december onder meer had opgeleverd dat er een «interposition force» langs de grens van Guinee met Sierra Leone en Liberia moest komen. De VN was bereid om te assisteren in het ontwerp en de planning van een dergelijke operatie.

Op militair gebied verliep het vertrek van de Indiase en Jordaanse troepen en de aankomst van een tweede Bangladeshi bataljon en Ghanese en Keniaanse troepen volgens schema. Guéhenno wees erop dat indien de taken van UNAMSIL zich bleven uitbreiden, met name op het gebied van DDR, UNAMSIL meer troepen nodig zou hebben.

Op 22 december aanvaardde de Raad de resolutie waarmee het mandaat van UNAMSIL met drie maanden werd verlengd.

Europa

Bosnië-Herzegovina

De Veiligheidsraad kreeg op 12 december in een formele openbare zitting een briefing van Speciale Vertegenwoordiger Paul Klein over de situatie in

Bosnië-Herzegovina. Hij verklaarde het soms de kop opstekende pessimisme over de situatie in het land niet te delen. Een decennium lang hadden Zagreb en Belgrado met militaire en financiële middelen onrust gecreëerd in Bosnië-Herzegovina, maar door de recente ontwikkelingen in Kroatië en de FRJ was het tij gekeerd en lag voor de hele regio de weg open naar Europese structuren («Europe has taken up where Dayton cannot go»).

Al moest worden toegegeven dat de vooruitgang traag verliep, bij de opbouw van de staatsinstellingen was toch veel bereikt. Klein erkende dat UNMIBH de invloed van de georganiseerde misdaad aanvankelijk had onderschat; krachtig optreden tegen corruptie en misdaad was noodzakelijk. De nog vrij rondlopende oorlogsmisdadigers Karadzic en Mladic dienden te worden opgepakt.

De uitvoering van het «Mandate Implementation Plan» werd belemmerd door gebrek aan middelen, hetgeen zich met name bij de ontplooiing van de State Border Service deed gevoelen. Onvoldoende grensbewaking werkte georganiseerde misdaad, met name mensensmokkel en vrouwenhandel, in de hand. Klein deed een klemmend beroep op de Europese donoren en de financiële instellingen tot verdere ondersteuning.

De Amerikaanse senator Biden opende de discussie in de Raad. Hij toonde zich positief over het werk van UNMIBH en SFOR. Namens de EU sprak Frankrijk een verklaring uit waarin uitvoerig werd stilgestaan bij de inspanningen van de EU en EU-lidstaten in Bosnië-Herzegovina. Nederland noemde de situatie vijf jaar na Dayton ondanks de genereuze hulp van de internationale gemeenschap zorgelijk. De animositeit tussen de drie bevolkingsgroepen was nauwelijks afgenomen. De recente verkiezingen waren teleurstellend omdat ze toonden dat in Bosnië-Herzegovina de scheidslijnen nog steeds etnisch waren bepaald. De macht van de federale instituties werd uitgehold door regionale ambities; het ontbrak aan politieke wil om instituties te versterken. Een van de grootste problemen van Bosnië, althans in Nederlandse visie, hield hiermee verband, namelijk het schrijnende tekort aan overheidsinkomsten op nationaal niveau. De entiteiten beperkten de afdrachten tot het minimum. Het gevolg was dat de staatsinstellingen voor hun financiering vrijwel geheel afhankelijk waren van de internationale gemeenschap. Nederland concludeerde dan ook dat er in Bosnië-Herzegovina nog steeds «grote uitdagingen» lagen.

Cyprus

Op 11 december verzorgde de Speciale Adviseur voor Cyprus, Alvaro de Soto, een briefing over het verloop van de «proximity talks» tussen de Cypriotische partijen sinds juni. Het doel van dit voortgaande proces was te komen tot een allesomvattende oplossing van het conflict. Volgens Alvaro de Soto werd de voortgang van de onderhandelingen gehinderd door grote meningsverschillen over fundamentele zaken, onwennigheid met dit onderhandelingsproces en de gewoonte van partijen om vertrouwelijke opmerkingen van de Secretaris-Generaal openbaar te maken.

In de discussie volgend op de briefing, prezen alle Veiligheidsraadleden de Secretaris-Generaal en diens Speciale Adviseur De Soto om hun pogingen de partijen tot een oplossing te brengen. Verscheidene delegaties drongen er bij de Turkse zijde op aan de status quo ante rond het dorp Strovilia te herstellen. Nederland stelde, aansluitend bij de EU-verklaring, dat in de Nederlandse visie het toetredingsproces tot de EU en het zoeken naar een politieke oplossing voor Cyprus elkaar versterkende processen konden zijn.

De Veiligheidsraad aanvaardde een persverklaring, waarin de Raadsleden hun steun uitspraken voor de inspanningen van de Secretaris-Generaal om tot een oplossing te komen.

De Raad nam op 13 december een resolutie aan waarin werd besloten het mandaat van UNFICYP te verlengen tot 15 juni 2001.

Kosovo

Op 13 december verzorgde Assistent Secretaris-Generaal Annabi een briefing over de situatie in Presevo, nadat FRJ-president Kostunica om een spoedzitting van de Raad had verzocht. Annabi meldde dat de frequentie van de gewapende aanvallen in de Ground Safety Zone (GSZ) was toegenomen. KFOR had de nodige stappen ondernomen om dergelijke aanvallen te voorkomen, zoals een publieke informatiecampagne, het mobiliseren van gematigde Albanese Kosovaren en meer patrouilles buiten de GSZ.

Annabi ging tijdens een briefing op 19 december uitvoeriger in op de situatie. De Minister van Buitenlandse Zaken van de FRJ, Goran Svilanovic, onderstreepte bij deze gelegenheid de bezorgdheid van zijn regering over de situatie in de Presevo-vallei. De nieuwe regering was bereid tot constructieve samenwerking en een dialoog met de internationale gemeenschap. De omstandigheden waren daarvoor gunstig: de veranderingen in de FRJ maakten dialoog met KFOR en UNMIK mogelijk en bij de verkiezingen in Kosovo hadden gematigden gezegevierd. Er was een positief momentum waar gebruik van moest worden gemaakt. Met betrekking tot de situatie in de GSZ verklaarde Svilanovic dat terugtrekking van de extremisten geboden was en drong aan op verdere actie van KFOR en UNMIK. De FRJ-regering was gereed om aan haar verplichtingen inzake de bescherming van haar burgers te voldoen. Svilanovic verwelkomde nadrukkelijk de verklaring van de Secretaris-Generaal van de NAVO. Nauwere samenwerking met VJ¹ en de Servische politie was geboden. FRJ was bereid tot het aangaan van overeenkomsten over de status van UNMIK en KFOR.

De leden van de Raad veroordeelden het geweld van extremisten in de Presevo-vallei en verwelkomden maatregelen die UNMIK en KFOR hadden getroffen om UCPMB-strijders² de toegang tot de GSZ te beletten. De leden riepen op tot een dialoog tussen UNMIK, KFOR en de FRJ en eveneens tussen vertegenwoordigers van de betrokken nederzettingen in de Presevo-vallei en de Servische en Joegoslavische autoriteiten. Een aantal delegaties drong er bij de FRJ op aan de gedetineerde Albanezen in vrijheid te stellen.

De situatie in de Presevo-vallei was reden tot grote zorg, aldus Nederland. Kosovo-Albanese leiders dienden hun achterban in toom te houden en de internationale gemeenschap moest druk blijven uitoefenen op deze leiders. Goede communicatie tussen alle betrokken partijen, tussen KFOR en VJ/Servische politie, als ook tussen KFOR/UNMIK en Belgrado was van groot belang en kon escalatie voorkomen. Tevens drong Nederland krachtig aan op onmiddellijke vrijlating van Albanezen in Servische gevangenschap; het kon niet zo zijn dat de gedetineerde Albanezen in feite gijzelaar waren van een politieke oplossing voor Kosovo. Nederland sprak zijn tevredenheid uit over de benoeming van Hans Haekkerup als opvolger van de Speciale Vertegenwoordiger van de Secretaris-Generaal, Kouchner.

¹ Joegoslavische leger.

² Bevrijdingsleger van Presevo, Medveda en Bujanovac.

Rusland hekelde Kouchner, die Veiligheidsraadresolutie 1244 onvolledig en onbevredigend zou hebben uitgevoerd. Rusland hoopte dat met de

nieuwe Speciale Vertegenwoordiger op een meer onpartijdige wijze de tekortkomingen in de uitvoering van de resolutie zouden worden verholpen.

De Raad aanvaardde een presidentiële verklaring over de situatie in de Presevo-vallei, waarin de Raad het geweld veroordeelde, opriep tot een dialoog tussen Servische en FRJ-autoriteiten en tevens de Kosovo-Albanese leiders opriep bij te dragen aan de stabiliteit in de regio.

Chernobyl

In een persverklaring van 14 december sprak de Veiligheidsraad waardering uit voor het besluit van Oekraïne om de kerncentrale in Chernobyl te sluiten.

Midden-Oosten

Irak

De Veiligheidsraad besprak op 4 en 5 december het zogenaamde «180-dagen rapport» van de Secretaris-Generaal inzake de uitvoering van het Olie-voor-Voedsel programma. Op 5 december werd een «roll-over» resolutie voor fase IX van dit programma aanvaard.

Op 20 december verzorgden de uitvoerend Voorzitter van UNMOVIC¹, Blix, en de Hoge Coördinator voor vermiste personen en gestolen Koeweitse bezittingen, Vorontsov, een briefing voor de Raad. Blix berichtte dat de voorbereidingen voor de uitvoerende werkzaamheden van UNMOVIC goed op schema lagen. Twee van drie cursussen voor inspecteurs hebben plaatsgevonden. Een herziene lijst van onopgeloste ontwapeningskwesties kon begin 2001 tegemoet worden gezien. Ambassadeur Vorontsov schetste somber de onbuigzame positie van Irak en het volstrekte gebrek aan medewerking van Irak in de kwestie van vermiste personen en gestolen Koeweitse bezittingen.

In de aansluitende discussie sprak de Raad zijn waardering uit voor het werk van Blix en Vorontsov. Vele delegaties stelden dat politisering van de kwestie van de vermiste personen diende te worden voorkomen. In de Nederlandse interventie werd (kort) op de Irak-dossiers teruggeblikt. Nederland gaf aan dat het Iraakse verleden op het gebied van productie en daadwerkelijk gebruik van massavernietigingswapens het noodzakelijk maakte dat de wapeninspecteurs zouden kunnen terugkeren naar Irak teneinde alle onopgeloste ontwapeningskwesties op te helderen. Zolang Irak evenwel bleef weigeren medewerking te verlenen bij de uitvoering van de relevante resoluties kon geen sprake zijn van opheffing van het sanctieregime.

Nederland gaf voorts aan dat de Veiligheidsraad en het Sanctiecomité alles in het werk hadden gesteld de humanitaire situatie in Irak verder te verbeteren. Een goed voorbeeld hiervan vormde Veiligheidsraadsresolutie 1284 die vergaande voorstellen bevatte ter verbetering van de leefomstandigheden van het Iraakse volk. Nederland onderstreepte evenwel dat het moeilijk was de ongunstige gevolgen van het sanctieregime te verzachten zolang het Iraakse regime bleef volharden in haar streven de wereld te overtuigen dat volledige opheffing van de sancties de enige manier was om het lijden van de Iraakse bevolking te verminderen.

Midden-Oosten

De niet-gebonden landen dienden een ontwerpresolutie in ter oprichting van een waarnemersmissie in het Midden-Oosten. De resolutie werd niet

¹ United Nations Monitoring, Verification and Inspection Commission.

aangenomen. Behalve de zes niet-gebonden landen stemden slechts Oekraïne en Rusland voor de resolutie. De overige zeven Veiligheidsraad-leden, waaronder Nederland, onthielden zich.

Nederland stelde in principe positief te staan tegenover het hoofddoel van de resolutie, namelijk de oprichting van een VN-waarnemersmissie in het Midden-Oosten. Nederland was echter van oordeel dat een waarnemersmissie de instemming diende te genieten van beide partijen. Dit was niet het geval. De aanvaarding van de ingediende resolutie zou de kansen op acceptatie van een dergelijke missie door beide partijen derhalve verkleinen en wellicht de hervatte vredesbesprekingen in gevaar brengen. Onthouding van stemming lag dan ook in de rede.

Azië

Afghanistan

Op 19 december aanvaardde de Veiligheidsraad met 13 voorstemmen en twee onthoudingen (van China en Maleisië) een resolutie waarmee het pakket sancties tegen het Talibanregime in Afghanistan wordt uitgebreid.

Nederland stelde de politieke doelstellingen van de resolutie te steunen, namelijk veroordeling van internationaal terrorisme. Nederland had er mede aan bijgedragen dat de sancties in de resolutie zo gericht mogelijk waren. Nederland stelde dat de mate van humanitaire impact zou afhangen van de houding van de Taliban, die de aanvaarding van de resolutie niet als voorwendsel mocht gebruiken om de internationale hulpactiviteiten te hinderen.

Oost-Timor

Op 6 december aanvaardde de Raad een Presidentiële Verklaring, waarin een aantal aanbevelingen van de missie van de Veiligheidsraad naar de regio (november 2000), zijn opgenomen. De Raad roept de Indonesische regering op om zo spoedig mogelijk actie te ondernemen ten aanzien van de situatie van de Oost-Timorese vluchtelingen in West-Timor, de milities te ontwapenen, de schuldigen aan misdaden te straffen en toegang te verlenen aan en de veiligheid te garanderen voor internationale hulorganisaties die willen terugkeren naar West-Timor. Volgens de Raad is ook na de onafhankelijkheid een internationale presentie in Oost-Timor noodzakelijk.

Algemeen

HIV/AIDS

In een besloten zitting op 22 december gaf Onder Secretaris-Generaal Guéhenno een overzicht van implementatie door DPKO¹ van de in resolutie 1308 vastgelegde stappen over training en bewustwordingsprogramma's over HIV/AIDS voor blauwhelmen en ander VN-personeel in vredesoperaties. Guéhenno stelde een nader actieplan in het vooruitzicht.

Brahimi rapport

Tijdens de briefing door de Secretaris-Generaal voor de Raad op 15 december kwam het Brahimi-rapport ter sprake. De Amerikaanse Permanente Vertegenwoordiger Holbrooke deed een krachtige oproep aan alle leden om de bevindingen van het rapport en de implementatie-

¹ Department for Peacekeeping Operations.

voorstellen van plaatsvervangend Secretaris-Generaal Fréchette te steunen.

Internationaal Terrorisme

Tijdens een briefing voor de Raad door juridisch adviseur Hans Corell op 6 december over internationaal terrorisme benadrukte Nederland het belang van, naast andere maatregelen, de verdere ontwikkeling van het internationale recht op dit terrein. Voor wat betreft de onderhandelingen over een alomvattend verdrag, die in september 2000 van start gingen, sprak Nederland de opvatting uit dat een strikte scheiding diende te worden aangehouden tussen de reikwijdte van dit alomvattend verdrag en de reeds bestaande sectorale verdragen. Voorkomen diende te worden dat het bereikte acquis verloren zou gaan. In Nederlandse visie diende de Algemene Vergadering het belangrijkste forum te blijven voor initiatieven ter bestrijding van terrorisme.

De Raad verwees in een presidentiële verklaring naar de vorig jaar aangenomen Veiligheidsraadresolutie 1269, die internationaal terrorisme veroordeelde en staten opriep maatregelen te nemen. De Raad riep alle staten op om partij te worden bij de bestaande terrorisme-verdragen en om de bepalingen van de resolutie 1269 volledig en snel na te leven.

De Minister van Buitenlandse Zaken,
J. J. van Aartsen

ACTIES VAN DE VEILIGHEIDSRaad & MONDELINGE UITSPRAKEN VOORZITTER AAN DE PERS
December 2000

Regio	Agendapunt	Actie	Nr.	Datum
AFRIKA	Burundi	Persverklaring		22 december
	Democratische Republiek Congo	Resolutie	S/RES/1332 (2000)	14 december
		Persverklaring		22 december
	Ethiopië/Eritrea Guinee	Presidentiële Verklaring		21 december
	Sierra Leone	Resolutie	S/RES/1334 (2000)	22 december
AZIË	Afghanistan	Persverklaring	S/RES/1333 (2000)	22 december
	Oost-Timor	Presidentiële Verklaring	S/PRST/2000/39	6 december
EUROPA	Cyprus	Resolutie	S/RES/1331 (2000)	13 december
	Chernobyl	Persverklaring		14 december
	Kosovo	Presidentiële Verklaring	S/PRST/2000/40	19 december
MIDDEN-OOSTEN	Irak	Resolutie	S/RES/1330 (2000)	5 december
ALGEMEEN	Internationaal terrorisme	Presidentiële Verklaring	S/PRST/2000/38	6 december